Tc 171_01

Τέσσερα χρόνια στο στρατό
στης Λάρισας τον ουλαμό
στα ιππικά γραμμένος
πώς τα πέρασα καημένος
στα ιππικά γραμμένος
πώς τα πέρασα καημένος.
Κανείς δεν ή-, *κι αμάν αμάν*
κανείς δεν ήρθι να μι δγει
κανείς δεν ήρθι να μι δγει
κλαιν τα ματάκια μ’ σα βροχή
κανείς απ’ τους δικούς μου
φίλους κι αγαπητικούς μου
κανείς απ’ τους δικούς μου
φίλους κι αγαπητικούς μου.
Μόνο μια νέ-, *κι αμάν αμάν*
μόνο μια νέα π’ αγαπώ
μόνο μια νέα π’ αγαπώ
μα πες το ’πως το λέω κι εγώ
γράφει γραφή μού στέλνει
και κρυφά με παραγγέλνει
γράφει γραφή μού στέλνει
και κρυφά με παραγγέλνει.
Ξένε μ’ στα ξέ-, *κι αμάν αμάν*
ξένε μ’ στα ξένα πώς περνάς
ξένε μ’ στα ξένα πώς περνάς
πώς μαγειρεύεις και δειπνάς
πώς στρώνεις και κοιμάσαι
και για μένα δε θυμάσαι
πώς στρώνεις και κοιμάσαι
και για μένα δε θυμάσαι.
Στρώνω την κου-, *κι αμάν αμάν*
στρώνω την κουβερτούλα μου
στρώνω την κουβερτούλα μου
καημό πόχει η καρδούλα μου
και πέφτω και κοιμάμαι
κι όλο σένανε θυμάμαι
και πέφτω και κοιμάμαι
κι όλο σένανε θυμάμαι.